

DGCC

Golfvereniging De Drentsche

ZIJDE LINKS

Uitgave dec 2024/4
Jaargang 21

MEUBEL
STOFFEERders

DIJKEMA

SCHUIMRUBBER
SPECIALISTEN

Het Bidfood Gevoel

Bidfood, dé online groothandel voor foodprofessionals
Een groothandel die de hele foodwereld dichtbij brengt. Van de mooiste versproducten tot alles wat nodig is om te bereiden en te serveren. Met de inspiratie en aandacht die het verdient. Alles om foodprofessionals succesvoller te maken met het beste eten en drinken.

 Bidfood Waar professionals elkaar vinden

bidfood.nl

Colofon

Redactieadres
Ten Oeverstraat 13
9489 ZH Zeijerveen

E-mail
mediacie@dedrentsche.nl

Redactie
Eric Afman
Jeroen Bosman
Ingeborg van den Broek
Koen Hazekamp
Joke van der Ven

Vormgeving
Eric Afman

Ontwerp cover en kopjes
Bert Blanke

Drukwerk
ProPress

Secretariaat
Tel. 0592 379 680
www.dgcc.nl

ZeijdeLinks
is een uitgave van
Golfvereniging De Drentsche
i.s.m.
Drentsche Golf & Country Club

*De redactie is niet verantwoordelijk voor
de inhoudelijke bijdragen van leden*

DE DRENTSCHE

Het jaar 2024 loopt op zijn einde en we kijken terug op een bewogen en bijzonder jaar. Terwijl de wereld ons geregeld confronteerde met onzekerheden, bood onze vereniging een plek van rust, plezier en verbinding. De verhalen in deze editie weerspiegelen hoe golf meer is dan een sport, het is een manier van leven die ons samenbrengt, inspireert en kracht geeft.

De wintermaanden brengen wederom nieuwe activiteiten met zich mee op onze prachtige baan. Van uitdagende winterwedstrijden tot sfeervolle evenementen zoals de stampotcompetitie en de Oliebollenwedstrijd. Kortom, er is voor iedereen wat te beleven.

In deze editie lees je inspirerende verhalen, zoals het avontuur van Michel in zijn eerste jaar als golfprofessional en het emotionele verhaal van een van onze leden -Gien Bouwman- die golf als zelf voor de ziel ervaart in tijden van rouw. We vieren ook de toewijding van onze vrijwilligers en blikken terug op de succesvolle achtste editie van de Tulip Golf Challenge. Het zijn stuk voor stuk verhalen die laten zien hoe golf ons op talloze manieren raakt. En dan is er nog de Dr. Putter voor uw puzzelplezier!

Helaas moeten we wel melden dat onze trouwe drukker, Zalsman, zeer recentelijk failliet is gegaan. Dit is een onverwachte tegenslag natuurlijk. Gelukkig hebben we snel een nieuwe partner kunnen vinden in ProPress. We kijken ernaar uit om met hen samen te werken in de nabije toekomst en danken iedereen bij Zalsman voor de prettige samenwerking in de afgelopen jaren.

Terwijl we uitkijken naar het nieuwe jaar, hopen we dat iedereen tijdens de feestdagen de kans krijgt om te genieten van de kleine en grote dingen die vreugde brengen. Laten we samen 2025 inluiden met een positieve instelling, gezondheid en veel mooie momenten op de baan.

Wij wensen iedereen een prachtige jaarwisseling en hopen elkaar te zien bij de Nieuwjaarswedstrijd en -receptie op 5 januari!

Kopij

De volgende ZeijdeLinks zal in maart 2025 verschijnen. Uw kopij graag **uiterlijk 20 februari** in de mailbox van mediacie@dedrentsche.nl.

Van het bestuur

Met de gebeurtenissen van 7 november in Amsterdam in gedachte en gecombineerd met de uitslag van de Amerikaanse verkiezingen en de oorlogen in Oekraïne en Israël, maakt het bijna onmogelijk om een vrolijk stuk te schrijven over hoe leuk het wel niet was op de baan dit afgelopen jaar, hoeveel leden aan wedstrijden mee hebben gedaan en hoe goed onze competitie teams gepresteerd hebben, terwijl de wereld om ons heen in brand stond en staat en onze toekomst er zo onzeker uit ziet. Maar we zijn nu zo'n vijf weken verder en de actualiteit van alle dag krijgt weer de overhand. Zo werkt dat dus. Het leven gaat verder. De verontwaardiging en zorgen over de toekomst verdwijnen naar de achtergrond. We gaan de baan weer op en spelen gezellige rondjes golf op onze mooie baan en 'alle zorgen voor morgen' verdwijnen als sneeuw voor de zon. Want daar gaat het in onze vereniging toch om, lekker buiten spelen met een balletje.

Zoals afgesproken en vastgelegd in onze Speelrecht en Gebruiksovereenkomst met de DG&CC, krijgen we als vereniging de vrije hand om veel mooie wedstrijden te organiseren in de drie wintermaanden, december, januari en februari. Uiteraard in overleg met de DG&CC. In deze wintermaanden organiseert de Vereniging ongeveer 16 leuke en alternatieve (9 holes) wedstrijden die sterk afwijken van jullie normale rondjes golf of zomerse clubwedstrijden. Als gewoonlijk begonnen we met de eerste Wintercup wedstrijd (op 17 november, in stromende regen, brrrrr), de Cross Country op 24 november, de 3 stokkenwedstrijd op 8 december en kijken we nu uit naar bijvoorbeeld de stampot competitie (1, 2, 3, 4), Oliebollenwedstrijd en misschien zelfs een Foursome Cha Cha Cha wedstrijd om er slechts enkele te noemen. Uiteraard spelen we zoals gewoonlijk ook nog alle Wintercup wedstrijden en niet te vergeten de Nieuwjaarswedstrijd gevolgd door de Nieuwjaarsreceptie op 5 januari 2025.

Het Bestuur houdt zich verder druk bezig met artikel 14.1 van de herziene NGF Statuten. In het bijzonder gaat het hier o.a. om de Tuchtreglementen Grensoverschrijdend Gedrag, Seksuele Intimidatie, Matchfixing en Nationaal Dopingreglement. Tijdens de ALV in maart 2025 zal het tekstvoorstel van de NGF voor de wijziging in onze statuten in stemming worden gebracht. Niet alleen clubleden dienen zich te voegen naar deze NGF-bepalingen maar ook greenfee spelers die zich bij de receptie of via eGolf-4U registreren. Opvolging van deze verplichting is van groot belang, omdat - anders dan bij andere sportbonden het geval is - de leden en aangeslotenen van clubs niet zelf lid of aangeslotene zijn van de NGF. Het is dus essentieel dat de clubs ervoor zorg dragen dat hun golfers gebonden zijn aan de statuten, reglementen en besluiten van de NGF. Om te voldoen aan deze eisen van de NGF is inmiddels een dergelijke bepaling aangebracht op de scorekaart, achter de QR-code voor de local rules. Ook op onze website, onder het kopje Vereniging/Organisatie en Contact/Bestuur, vinden jullie deze NGF-bepaling en een verwijzing naar de NGF statuten. Verder zal een dergelijke tekst ook op het Aanmeldformulier voor nieuwe leden te lezen zijn en na de ALV van maart 2025 (hoogstwaarschijnlijk) ook in onze statuten.

Ik kijk uit naar gezellige kerstdagen en ik wens ons allen een mooie jaarwisseling en een fantastisch, gezond en liefdevol 2025 toe. Tot ziens op de Nieuwjaarswedstrijd en –receptie op 5 Januari.

Maarten Jan Brolsma

Foto: Arjan ten Brinke

Clubkampioenen

1. Paulien Zonneveld (CK Matchplay Senioren Dames)
2. Jacques Waindrich (Kei v/h Jaar Stableford)

3. Michel van Zijl (CK Strokeplay Heren, CK Matchplay Heren)
4. Ingeborg van den Broek (CK Foursome Matchplay Dames)
5. Jill Stuivenberg (Jeugdkei Grote Baan)
6. Rolf Rademaker (CK Matchplay Senioren 65+)
7. Antien Lekkerkerker (CK Foursome Matchplay Dames, CK Matchplay Dames)
8. Andrea Paffarini (Kei v/h Jaar Strokeplay)
9. Gretha Sikkema (Jur van Dijk-bokaal)
10. Niels van der Weerd (Kampioen der Kampioenen)
11. Matthew Tierney (Jeugdkei Par 3)
12. Roel van der Velde (CK Foursome Matchplay Heren)
13. Henriette Kruger (CK Mixed Foursome)
14. Ronald Hamming (CK Strokeplay Senioren Heren, CK Par 3, CK Mixed Foursome)
15. Martijn Vos (CK Foursome Matchplay Heren, CK Matchplay Senioren Heren)

Hoe gaat het eigenlijk met de reanimatietrainingen?

Rijkswessel de Valk

In 2023 en 2024 hebben verschillende leden van onze vereniging met succes deelgenomen aan de training 'Basisvaardigheden Reanimatie en het Gebruik van de Automatische Defibrillator (AED)'. We hebben per jaar vier trainingsavonden georganiseerd met telkens 5 tot 9 deelnemers, waaronder één sessie voor de volledige groep van woensdagavond-organisatoren. De trainingen, die plaatsvinden in het clubhuis, worden verzorgd door ervaren Spoedeisende Hulp en Intensive Care-verpleegkundigen van Stichting Reanimatie Noord Nederland, die in de praktijk werkzaam zijn. Na twee jaar is het tijd voor een evaluatie en een vooruitblik: Hoe verliepen de trainingen? Wat ging goed, en welke aspecten kunnen worden verbeterd? Maar eerst: waarom organiseren we dit binnen onze vereniging?

Golf is een gezonde sport, zowel voor lichaam als geest, maar onverwachte situaties kunnen zich voordoen, waarbij directe hulp van levensbelang is. Bij een hartstilstand kan snelle reanimatie en het gebruik van een Automatische Externe Defibrillator (AED) het verschil maken tussen leven en dood. Het duurt gemiddeld ongeveer een kwartier voordat een ambulance arriveert, en juist die eerste 15 minuten zijn cruciaal. Wanneer een slachtoffer in die tijd hartmassage en mond-op-mondbeademing ontvangt, vergroot dat de

overlevingskansen aanzienlijk. Als er een AED in de buurt is en deze correct wordt gebruikt, neemt die kans nog verder toe. In een derde van de gevallen wordt een hartstilstand veroorzaakt door kamerfibrilleren. Hierbij stoppen de hartkamers met samentrekken, waardoor het hart geen bloed meer rondpompt en de zuurstoftoevoer naar de rest van het lichaam stopt. Hoe langer dit duurt, des te groter de schade aan alle organen. Een elektrische schok met een AED kan het hartritme weer herstellen. Dankzij het gebruik hiervan en de inzet van burgerhulpverleners en hulpdiensten is sinds de jaren negentig de kans om een hartstilstand te overleven meer dan verdubbeld.

Recente gegevens (gepubliceerd in het medische tijdschrift Circulation van de American Heart Association) tonen aan dat als iemand met een ernstige hartritmestoornis binnen zes minuten de eerste schok ontvangt, de hartritmestoornis in 93 procent van de gevallen stopt. Elke minuut vertraging vermindert de overlevingskans met 6 procent, waarschijnlijk vaak door hersenschade, hoewel het exacte mechanisme daarvan nog niet volledig bekend is. De afgelopen jaren is de tijd tussen de melding en de eerste schok in Nederland gedaald van gemiddeld tien minuten in 2006 naar minder dan acht minuten nu. Bij een kwart van de reanimaties

gebeurt dit zelfs binnen zes minuten. Drie minuten is nog beter voor de overlevingskans.

Op het grote terrein van de golfbaan is directe hulp niet altijd beschikbaar. Bovendien zijn golfers van alle leeftijden en sommigen hebben mogelijk medische aandoeningen. Daarnaast kunnen ambulances soms moeite hebben om snel bij de juiste hole te komen.

De vaardigheden die je tijdens de training opdoet, kunnen niet alleen levensreddend zijn op de golfbaan, maar ook bij andere sporten, in je eigen omgeving en onderweg. Het is van groot belang om jaarlijks de training te volgen om je vaardigheden op peil te houden. Dit advies komt ook van de Nederlandse Reanimatie Raad (www.reanimatieraad.nl).

Terugkijkend op de afgelopen twee jaar zien we dat de reacties van zowel deelnemers als trainers unaniem positief waren. De cursus werd als nuttig ervaren en was soms zelfs een eye-opener. Veel deelnemers kregen nieuwe inzichten en bespraken aan het einde van de praktische training ook gerelateerde onderwerpen, zoals hoe lang je moet doorgaan met reanimeren en wat te doen als iemand een niet-reanimerenpenning draagt. Daarnaast werd besproken hoe de ambulance de juiste locatie op de golfbaan kan vinden en hoe deze daar zo snel mogelijk kan komen. Ook kwamen vragen aan bod

over hoe om te gaan met omstanders die zich rond het slachtoffer verzamelen en hoe te reageren op agressie of dreigende situaties tijdens een reanimatie. De trainingen hebben niet alleen mensen overtuigd die aanvankelijk twijfelden, maar hebben ook bijgedragen aan een groter gevoel van vertrouwen en bereidheid om in noodsituaties te handelen.

In de Zeijdelinks van maart 2025 kunt u een vervolg lezen van deze evaluatie en een vooruitblik op de AED-cursussen die er in het voorjaar weer worden georganiseerd.

Laat u verrassen zoals een deelnemer afgelopen jaar: 'Door de reanimatiecursus ben ik zeer gemotiveerd om ook in onze wijk een AED te plaatsen. Tijdens een burendag heb ik briefjes uitgedeeld en maar liefst 15 mensen willen meedoen. Daarnaast willen al 11 mensen een cursus volgen die ik als keuzevak heb aangeboden. Nu ga ik een cursus organiseren'.

Najaarscompetitie 2025

Technische Commissie

Vanuit de Technische Commissie willen we voor komend seizoen de Najaarscompetitie bij De Drentsche introduceren. Deze competitie heeft een iets andere opzet dan de voorjaarscompetitie:

- Er zijn vier teams per poule, elk team bestaat uit vier spelers. De maximale handicap is 45.
- Teams mogen gemengd zijn, dus je kunt je samen met je partner inschrijven.
- Er zijn vier speeldagen: de vier zondagen of woensdagen in oktober. Je speelt wedstrijden op de banen van de andere teams en op onze thuisbaan.
- Op zondag is de spelvorm 18 holes individueel stableford. En op woensdag 9 holes greensome stableford en 9 holes individueel. Bij greensome slaan beide spelers af en wordt er om de beurt verder gespeeld met de beste bal. De score is het aantal stableford punten per hole.
- Van elk team tellen de drie beste resultaten. Aan het

eind spelen de kampioenen van alle poules een slotdag tegen andere kampioenen.

- De kosten zijn, naast de horecakosten, de greenfee op basis van het introductietarief.

Van de DG&CC mogen we dit jaar met twee of drie teams meedoen. Met deelname aan deze competitie willen we de mogelijkheid bieden om met een vriendenteam deel te nemen. Een team kan bestaan uit een vriendenclub van vier mannen of vrouwen, of een mix. Omdat we als TC meer mensen willen interesseren voor deelname aan competities, krijgen spelers die nog geen competitie spelen voorrang. Nadere informatie over inschrijven volgt dit voorjaar.

Mocht je meer willen weten, dan kun je altijd een van de TC-leden vragen.

Regel en Handicap COMMISSIE

Eric Afman

Hoe krijg je de golfregels onder de aandacht bij de leden van je vereniging? Een van de opties is een reeks artikelen in het clubblad. Een andere optie is een regelavond, bijvoorbeeld voor competitiespelers. Of met behulp van een regelquiz met (ons inziens) komische filmpjes. Jurry Swart en Bart Sniijders boorden nog een optie aan: wekelijks een korte tekst met een beetje humor over een van de regels schrijven, zoals wat te doen als er een slak op je bal zit. Vervolgens verspreid je die tekstjes via de organisatoren van de Seniorenochtend, de Damesochtend, de Herenmiddag en de Clubavond. Dat idee kreeg navolging en over het resultaat mogen we best tevreden zijn, ze werden positief ontvangen. Maar hoewel die wekelijkse evenementen goed bezet zijn, is het binnen de gehele vereniging maar een fractie van de doelgroep. En je moet je tekst meerdere keren doorsturen naar de verschillende groepen. Zo ontstond het idee om vergelijkbaar met de nieuwsbrieven van de DG&CC en het bestuur, met regelmaat zo'n regeltekstje in een mail aan alle leden te sturen. Wie die mailtjes niet wil ontvangen, kan zich uitschrijven via de Unsubscribe optie.

Dat geldt dan puur voor de R&H-mailtjes. Maar waarom niet gewoon even de weetjes tot je nemen?

En terwijl Jurry en Bart de regie over de mailtjes nemen, heb ik weer tijd om vragen te beantwoorden over hoe het toch kan dat als je een score van 20 punten over 9 holes in e-Golf4U invoert, je handicap toch een halve punt omhoog gaat. Hmm, misschien toch een onderwerp voor een van de R&H-mailtjes...

En anders misschien een uitleg over de rode lijnen die tijdens de Tulip Golf Challenge met een boog om de rode paaltjes waren getrokken...

In gesprek met de DG&CC

Joke van der Ven

Ze nemen er de tijd voor. En kijken tevreden terug op een succesvol seizoen waar heel veel goed is gegaan. De evenementen, de wedstrijden, de baan, de businessclub, de golfschool, de horeca, de samenwerking met de vereniging en commissies, de driving range. Nog voordat het gesprek begint verbaast Jan Willem zich over het grote aantal deelnemers bij de Winterwedstrijden. Jan-Willem: 'Normaal zijn de wintermaanden echt het stille seizoen op een golfbaan, maar hier gebeurt deze winter van alles.' Hij scrollt op zijn telefoon. 'Kijk, hier, de stampotwedstrijd op 21 december. Daar zijn al 104 inschrijvingen en er staan er nog 17 op de reserve. Da's best bijzonder, dat zie je op andere banen niet zo. Met een stampot van tien euro. Da's niks natuurlijk. En ja, als er dan 80 man blijft eten...' Paul sluit even later aan.

Zullen we stuk voor stuk wat onderwerpen doorlopen? Te beginnen met de baan. Van de greenkeepers hoorde ik dat het contract met Vos afloopt en dat ze nog niet weten of het verlengd wordt. Hoe staat het ermee?

Jan Willem: 'Het contract met Vos loopt in maart volgend

jaar af. Het is de intentie dat dat een vervolg krijgt voor de komende zeven jaar. We zijn enthousiast over de samenwerking. Als je naar de baan kijkt nu, vergeleken met zeg vijf jaar terug dan is er zoveel verbeterd! Dat horen we ook van iedereen terug, van leden, van officials, van gasten. Die robotisering helpt daar ook aan mee, want daardoor worden de fairways steeds exact gemaaid, veel exacter dan met mankracht. Bovendien is die robotisering ook voor de lange termijn van belang, vanwege de krapte op de arbeidsmarkt.' Paul vult aan: 'Het is wel een enorme investering, maar het levert ook gewoon veel op. Daarnaast is er ook een prima samenwerking met de greenkeepers en André. Als ik die 's morgens bel in de auto en zeg dat er misschien ijzer gespoten moet worden, zegt André meteen al: 'Dat was ik ook al van plan, sterker nog, ik ben er al mee bezig.' Die betrokkenheid is prachtig.'

Jan Willem: 'Het komend jaar gaan we ook verder met de drainage van de foregreens van Rood 5, Geel 9, Rood 9, Wit 2, Wit 4 en Wit 8. Dat maken we niet in één jaar af,

maar daar maken we wel een begin mee. Ook met de paden. Die hebben we vorig jaar aangelegd, maar die blijven veel onderhoud vragen en die rode gravel wordt ook steeds het clubhuis ingelopen. We gaan ze daarom asfalteren, maar ook dat doen we verspreid over een paar jaren.'

De mare gaat dat de witte lus vanaf het allereerste begin verkeerd is gelegd. Klopt dat?

Jan Willem kijkt alsof ie dit geluid voor het eerst hoort. Met handgebaren legt hij uit: 'Kijk onze baan loopt schuin af, van Rood en Geel zo naar Wit. Het water loopt dus ook zo en moet bij Wit onder de A28 het kanaal in. Eigenlijk is de waterstand een halve meter te hoog. Daarover zijn we met de provincie, de gemeente en het Waterschap aan het overleggen. Maar ja, of die een soort overloopmeer willen aanleggen voor die drie maanden per jaar dat het bij ons op Wit te nat is, nou ja, dan weet je het wel.'

De mare gaat ook dat er een nieuwe lodge wordt gebouwd. Wat is daarvan waar?

Paul: 'Nou, nou, zo ver zijn we nog lang niet. Trouwens de plannen die we hebben gaan over een groepsaccommodatie met zes slaapkamers en niet over een lodge. We zijn nog aan het onderzoeken wat de mogelijkheden zijn en zijn volop in overleg met de gemeente Assen. Bouwvergunningen gaan niet zo snel, zoals je misschien weet. Als het al doorgaat, dan weten we daar volgend jaar meer over. Qua locatie moet je dan denken rechts van Wit 1.'

Slim! Kun je huren voor een businessmeeting en er een golfclinic aan vastkoppelen.

Paul en Jan Willem: 'Dat zou zomaar kunnen, ja!'

Dan het clubhuis en de horeca. Hoe gaat het daar?

Paul: 'In de horeca hebben we zo'n drie à vier maanden een heel drukke tijd achter de rug. Karin viel acht weken uit met een gebroken pols en Jan is al zes weken thuis als mantelzorgers voor zijn zieke moeder. Dat hakt er dus in. Het blijft pittig om goede mensen te vinden én te houden voor onze horeca. Het is nu eenmaal een bedrijf dat zeven dagen per week open is. 's Zomers 's avonds tot wel elf uur en in de weekenden tot twaalf uur. Het is én druk, én hectisch én dynamisch. Dus vaak hollen of stilstaan en daar moet je tegen kunnen. We zijn superblij met Erwin als chef-kok in de keuken, die niet alleen fantastisch kookt maar ook een kei is in plannen en organiseren, dus ook de inkoop voor z'n rekening neemt. Babs gaat weer terug naar het restauratiewezen, dus daar moesten we weer een vervanger voor zoeken, zo gaat dat. Maar dat lijkt weer gelukt.'

Klopt het dat je vanaf nu alleen maar 9 holes kunt boeken?

Paul: 'Nee hoor, je kunt gewoon twee keer negen holes boeken en voor zover ik weet kun je zelfs vijf boekingen vooruit maken. Maar: en dit is goed nieuws voor de leden: vanaf medio februari krijgen we een nieuw reserveringssysteem: Golfspot Teecontrol. Dat is véél gebruiksvriendelijker voor de leden en biedt ons de mogelijkheid om ook allerlei data te koppelen, dus de ledenadministratie. Dat gaat ons een hoop werk schelen, bijvoorbeeld bij het versturen van allerlei berichten. Veendam werkt er al mee, de Gelpenberg, Ommen en de Groene Ster in Leeuwarden gaan ook over op hetzelfde systeem.'

Hoe bevalt het Inrange systeem op de driving range?

Jan Willem: 'Wij zijn er heel blij mee. Je ziet dat er veel meer jongeren op de driving range zijn en dat is voor de sport natuurlijk heel mooi. We zullen het systeem dan ook voortdurend blijven upgraden. Natuurlijk levert het wat op aan ballenfee, maar netto niet, want het is een duur systeem. Maar per saldo is het echt een stevig pluspunt voor onze baan.'

Gaande het gesprek rijst er een beeld op. Alles lijkt goed te gaan, de samenwerking met alle disciplines als vereniging, baan, evenementen, golfschool, horeca, er is nergens 'gedoe'. Dat kan eigenlijk alleen maar als er gewerkt wordt op basis van vertrouwen. Anno 2024 is dat in het bedrijfsleven een tamelijke zeldzaamheid. Als ik het uitspreek zegt Paul met een brede lach: 'Schrijf dat maar op!' Bij dezen, heren.

Vrijwilliger in het zonnetje

Jeroen Bosman

John de Munnik

Omdat het weer het niet toelaat om een rondje te lopen en omdat het clubhuis gesloten is, kom ik 's middags in gesprek met John de Munnik bij Van der Valk te Assen. Een goed gesprek ontstaat snel omdat we elkaar al eerder ontmoet hadden: Tijdens de vrijwilligersdag op zaterdag 26 oktober zaten we in dezelfde flight. Dit keer heb ik meer tijd om in te zoomen op de persoon achter de vrijwilliger en ons gewaardeerd golflied.

Al snel wordt heel duidelijk dat John niet zomaar een lid is van onze vereniging. John woont in Assen en is 76 jaar, maar dat zou je hem absoluut niet geven. Zijn energie, vitaliteit en positieve instelling zijn opvallend. Hij is nog steeds volop actief, zowel op sportief als sociaal vlak. Hij is veel in beweging, zowel fysiek als mentaal en dat zie je meteen. Het is een man die niet stilzit en altijd bereid is om zijn handen uit de mouwen te steken.

Als het gaat om sport, is het duidelijk dat John een echte liefhebber is. Sport is niet alleen een hobby, het is een rode draad die door zijn hele leven loopt. Hij is zelf actief (geweest) in verschillende sporten, maar deze sportiviteit komt ook sterk terug in zijn familie. Zijn dochter speelde op landelijk niveau tennis en zijn zoon, Michiel, heeft een single handicap. Helaas gaat het met de gezondheid van zijn vrouw niet zo goed, maar ook zij was heel sportief in het verleden. Dit geeft niet alleen aan hoe sportief de hele familie De Munnik is, maar het zegt ook veel over wat John en zijn vrouw aan hun kinderen hebben meegegeven. Hoewel John zich op dit moment even niet meer actief bezighoudt met de seniorencommissie, is het mogelijk dat we hem binnenkort toch weer terug zullen zien. Spoiler? Wie weet!

John heeft veel voor onze golfvereniging betekend, onder andere door de organisatie van de seniorenochtend op maandag en zijn naam wordt vaak genoemd als het gaat om het invullen van vrijwillige taken. Dat zegt veel over zijn betrokkenheid en de indruk die hij heeft achtergelaten bij mij en ook zeker binnen onze club. Het is

ook tekenend voor zijn instelling. Hij is altijd bereid om iets voor een ander te doen, zelfs als dat betekent dat je daar veel tijd (die vaak schaars is) en energie in moet investeren.

John's inzet als vrijwilliger reikt veel verder dan onze vereniging. Hij heeft een indrukwekkend palmares als vrijwilliger. Vanaf zijn 28ste was hij al actief bij de Ronde Tafel en hij heeft zich jarenlang ingezet voor de Lions, organisaties die zich inzetten voor maatschappelijke doelen. Daarnaast vervulde John bestuursrollen bij verschillende sportverenigingen, waaronder een handbalclub en een tennisvereniging. Ook de jeugdvoetbalvereniging in Exloo/Odoorn en de voetbalclub Achilles 1894 konden rekenen op zijn tijd en inzet.

Zijn vrijwilligerswerk ging dus niet alleen over sport. John heeft zich bijvoorbeeld ook jaren ingezet voor het sociaal-cultureel werk in Emmen, de bibliotheek van Odoorn en hij is lid van de Sociëteit. Als lid van de vertrouwenscommissie bij een voetbalvereniging zorgt hij voor een luisterend oor en steun voor de mensen die dat nodig hebben. Bovendien hielp hij twintig jaar lang, samen met de Lions uit Duitsland, bij de organisatie van hulpkonvooien naar Kaliningrad in Rusland. Een grootschalige en waardevolle

bijdrage aan de humanitaire hulpverlening in een tijd waarin dat zeker niet vanzelfsprekend was om zulke initiatieven van de grond te krijgen.

Al deze vrijwilligersrollen en zijn jarenlange inzet maken duidelijk waarom we John zo waarderen. Hij is een echte verbinder, iemand die altijd klaarstaat voor de gemeenschap en het grotere goed. Dat hij, ondanks zijn uitgebreide staat van dienst, nooit moe lijkt te worden van vrijwilligerswerk, is een voorbeeld voor velen van ons. Deze enorme staat van dienst verdient absoluut waardering. Zijn onbaatzuchtige inzet maakt hem een bijzonder lid van onze vereniging en daarom vinden wij het hoog tijd om hem in het zonnetje te zetten:

John, bedankt voor alles wat je hebt gedaan en nog steeds doet!

Van de jeugd

Ingeborg van den Broek

Wat een seizoen!

Wat een jaar voor onze jeugdspelers! Het is geweldig om te zien hoe ze zich ontwikkelen, niet alleen in hun techniek, maar ook in spelinzicht, sportiviteit en vooral plezier in het spel. Dit seizoen liet zien hoe hard ze werken aan hun vaardigheden en hoe enthousiast ze elke keer weer de baan op gaan.

Een bijzonder hoogtepunt: vier van onze jeugdleden behaalden hun handicap! Jelmer, Matthew, Daan en Stijn lieten zien wat doorzettingsvermogen en inzet opleveren. Het meest opvallend? Stijn is pas zeven jaar oud en bewijst dat talent en enthousiasme geen leeftijdsgrenzen kennen.

Jeugdkei

Deze groei kwam ook duidelijk naar voren tijdens de vijf Jeugdkei-wedstrijden. De jeugd zonder handicap speelde op de Par 3-baan, terwijl de meer ervaren spelers negen holes speelden op de grote baan. De opkomst was geweldig en de spanning groeide gedurende het seizoen. Met drie beste scores uit vijf wedstrijden als uitgangspunt,

bleef de strijd tot de laatste speeldag spannend. Een hoogtepunt? De birdie van Olan op hole één van de Par 3-baan tijdens de finalewedstrijd. Heel knap! Uiteindelijk won Jill op de grote baan, gevolgd door Luca en Lynn. Op de Par 3 ging Matthew met de winst naar huis, met Jelmer en Stijn op de tweede en derde plaats. De feestelijke prijsuitreiking met drankjes en snacks zorgde voor een gezellige afsluiting van een fantastisch seizoen. We kijken nu al uit naar de Jeugdkei 2025!

NJGT

Onze jeugd maakte dit jaar ook indruk in de NJGT-competitie op Noord-Nederlands niveau. Een unieke prestatie: in alle drie de handicapcategorieën stond een jeugdlid van onze club op de eerste plaats!

Cat. 1 (0.0 – 18.0, 18 holes strokeplay):	Indra
Cat. 2 (18.1 – 45.0, 18 holes stableford):	Lynn
Cat. 3 (36.1 – 54.0, 9 holes stableford):	Luca

Deze topprestaties zijn niet alleen iets om trots op te zijn, maar ook een inspiratiebron voor alle jeugdleden. Ze laten zien wat je met inzet, plezier en goede begeleiding kunt bereiken.

Le Vigneron-Derk Bleker

Wijnkoper

Levigneron.nl

Bingo!

Natuurlijk draait het niet alleen om prestaties. In november speelden we een funwedstrijd: Par 3 Bingo. Iedereen speelde negen holes op de Par 3-baan. De ingevulde scorekaarten werden gebruikt als bingokaarten. Er werd met een grote dobbelsteen gerold om te bepalen welke scores afgestreept konden worden. Het maakte niet uit hoe goed je gespeeld had; geluk speelde was de grootste factor. Het was een geslaagde middag waar iedereen met plezier op terugkijkt.

Wintercup

Ook in de winter zit de jeugd niet stil. Tijdens de Wintercup speelt Ingeborg elke editie met een ander jeugdlid als partner, zodat ze wedstrijdervaring opdoen en zich meer verbonden gaan voelen met de vereniging. De eerste editie begon goed, maar na vier holes moesten we helaas stoppen door zware regen. We duimen voor droger weer tijdens de volgende edities!

Met zoveel energie en inzet belooft 2025 opnieuw een schitterend golfjaar te worden voor onze jeugd. We kijken uit naar nieuwe uitdagingen, spannende wedstrijden en mooie kansen om verder te groeien. Of het nu gaat om persoonlijke records, nieuwe doelen of simpelweg het plezier van samen golfen, onze jeugd staat klaar om weer te schitteren.

Namens de jeugdcommissie wensen we alle leden van de club een prachtig nieuw golfjaar toe, vol sportieve successen, gezelligheid en mooie momenten op de baan. Samen maken we er een fantastisch jaar van!

LICHT, GELUID & BEELD

Verkoop - Verhuur - Installatie

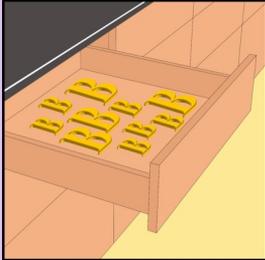
Australiëweg 8 - 9407 TE Assen
Tel. 0592 - 342098

**Samen maken we er
iets moois van!**

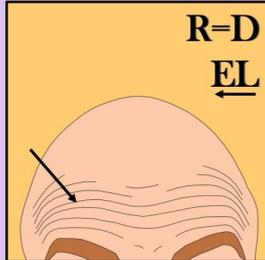
www.dialgb.nl

Dr. Putter

1.

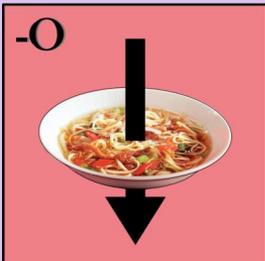
2.

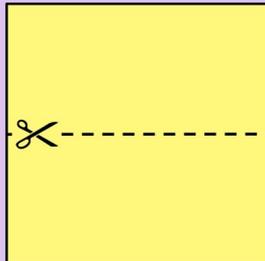
3.

4.

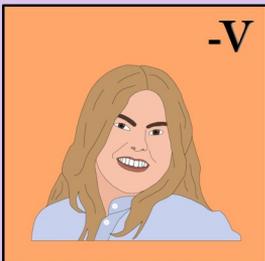
5.

6.

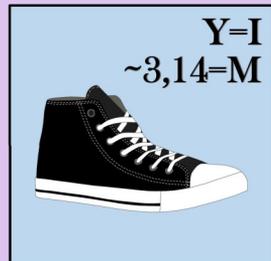
7.

8.

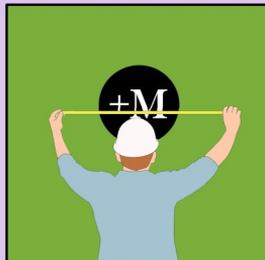
9.

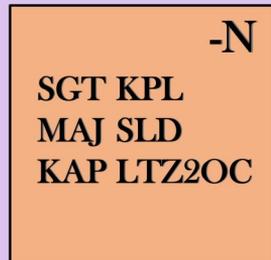
10.

11.

12.

13.

14.

Michels eerste jaar als golfprofessional

Ingeborg van den Broek

Een reis met tussenstations

Het afgelopen jaar was voor Michel als spelend golfprofessional een reis vol uitdagingen en groei. 'Je moet het zien als een reis met tussenstations,' zegt hij. 'Je hebt een startpunt en een einddoel, maar het gaat vooral om wat je onderweg leert en bereikt.' Zijn einddoel is de PGA Tour, maar in dit eerste seizoen richtte hij zich op ervaring opdoen en zich ontwikkelen binnen de professionele golfwereld.

Een seizoen van groei

Michels tussendoel was een plek bij de top 90 in de Order of Merit, om betere speelrechten op de Pro Golf Tour te verkrijgen. Omdat dit niet is gelukt, moest Michel opnieuw de Q-School spelen. Dit is een tweedaags toernooi waarin je goed genoeg moet presteren om een categorie te bemachtigen, legt hij uit. 'Hoe meer punten je tijdens het reguliere seizoen (dus zonder de Q-School) verzamelt, hoe beter je categorie en hoe meer speelrecht je hebt voor het volgende jaar. Dit jaar heb ik categorie 8 gehaald, wat me toegang geeft tot veel toernooien in 2025. Daarna wil ik zo snel mogelijk doorstromen naar de Challenge Tour.'

Hoewel hij dit seizoen op de 124e plek eindigde, waren er genoeg lichtpunten. Zijn hoogtepunt was het Nationale Open, waar hij de cut haalde en op een indrukwekkende 7e plaats eindigde. 'Ik ben trots op hoe ik tijdens dat toernooi een omslag kon maken tijdens een mindere ronde. Toen mijn oorspronkelijke strategie niet werkte, schakelde ik over naar plan B, dat werkte en dat gaf vertrouwen.'

Vertrouwen opbouwen

Dat vertrouwen groeide gedurende het seizoen. Nieuwe omstandigheden, zoals onbekende banen, het niet mogen gebruiken van een range finder, en de druk van competitie op een hoger niveau maakten de start uitdagend. Toch voelde hij zich, mede dankzij de groep van tien Nederlandse spelers, snel thuis. 'Iedereen wil natuurlijk winnen, maar we zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Dat zorgt voor een fijne sfeer, en je wordt meteen opgenomen.'

Na een moeizame start begonnen de resultaten vanaf juli te verbeteren. 'In Polen miste ik de cut, maar het was tot de laatste hole spannend. Dat gaf me het gevoel dat ik steeds dichterbij kom.'

Vooruitblik op het nieuwe seizoen

Michel kijkt met veel enthousiasme uit naar het komende seizoen. Hij wil vaker de cut halen en de top 65 halen voor speelrechten in categorie 7. Zijn aanpak richt zich op professionalisering, zoals coaching voor zijn putten en mentale begeleiding. 'Ik werk aan Michel 2.0: een positieve mindset, minder druk op mezelf leggen, en vertrouwen dat de resultaten vanzelf komen.'

Sponsoring

Een seizoen als golfprofessional brengt hoge kosten met zich mee, zoals toernooikosten, reizen, materiaal, coaches en accommodaties. Michel werkt met een strakke begroting van ongeveer 30.000 euro. 'Als je de cut haalt, krijg je minimaal tussen de 100 en 250 euro, en een overwinning levert ongeveer 5000 euro op. Dat helpt, maar dekt lang niet alles.'

Sponsors zijn daarom essentieel. 'Zonder mijn sponsors was dit niet mogelijk geweest,' zegt Michel. 'Toch blijft het een uitdaging om alles rond te krijgen. Het is geen bodemloze put, dus ik moet heel precies kijken naar wat echt nodig is en kan.'

Kom maar op!

Michel gaat vol energie en vastberadenheid het nieuwe seizoen in. Zijn doelen zijn helder en zijn aanpak is aangescherpt. Met de ervaring van het afgelopen jaar, de steun van zijn sponsors, en zijn vernieuwde mindset is hij klaar voor succes. 'Ik heb er heel veel zin in. Laat het goede weer en de toernooien maar komen!'

Wil je Michel steunen in zijn golfcarrière? Word lid van de Club van 100 met een donatie vanaf €100 en neem contact op via michelvanzijlgolf@gmail.com.

De favoriete hole van... Harry Klasens

Jeroen Bosman

Tijdens dit interview afgelopen zomer had ik een boeiend gesprek met Harry Klasens. Samen liepen we een rondje over de Par 3-baan, waar hij zijn favoriete hole liet zien. Maar zoals vaak gebeurt, ging ons gesprek verder dan golf en ontdekte ik een fascinerend levensverhaal.

Harry, geboren in Emmen, is een echte Drent, maar zijn horizon is veel breder. Hij heeft tweemaal op Malta gewoond: een keer twee jaar en later nog eens vijf jaar. Voor mij was dat extra bijzonder, want ik ben zelf heel vaak voor mijn werk op Malta geweest. Het was opvallend hoe snel we hierdoor een klik hadden en de gedeelde herinneringen en ervaringen maakten ons gesprek spontaan en levendig.

Sinds 2011 is Harry gelukkig getrouwd. Hij ontmoette zijn vrouw via het internet, wat destijds nog bijzonder te noemen was. Hun kennismaking bracht hem tweemaal naar de Filipijnen, waar hij haar bezocht. Tijdens zijn eerste verblijf verbleef hij in een hotel, maar al snel werd er een extra kamer voor hem ingericht in het huis van haar ouders. Een mooi voorbeeld van de hartelijkheid en gastvrijheid die hij daar ervoer. Samen hebben ze een dochter van 13 jaar.

In het dagelijks leven werkt Harry vier dagen per week bij Distrivers, maar golfen is zijn grote passie geworden. Het begon allemaal dankzij Lynn en Stefan de Roo, die hem enthousiast maakten. Stefans daagde hem simpelweg uit: 'Ga nou gewoon een keer mee' en daarmee begon Harry's avontuur op de golfbaan. Wat begon als een leuke hobby, groeide al snel uit tot iets waar hij écht gedreven in werd.

Sterker nog, hij overweegt serieus om minder te gaan werken, zodat hij meer tijd op de baan kan doorbrengen.

Harry's favoriete hole is hole 6 op de Par 3-baan. Waarom precies, vindt hij moeilijk uit te leggen. Misschien is het de ligging, misschien de lengte, maar hoe dan ook biedt deze hole precies de uitdaging die hij zoekt. Zijn beste rondje op de baan is nog niet onder de 30 slagen en dat is nu precies zijn persoonlijke doel geworden, een rondje onder de 30 spelen.

Over de grote baan twijfelde Harry nog in augustus. Hij zag het als een flinke stap, maar sinds 1 november is hij daar nu lid. Eén ding is dus zeker, zijn liefde voor golf blijft groeien.

Wat ook bijzonder is, is dat Harry erbij was toen Kian, de zoon van Lynn en Stefan, het baanrecord van Joost Luiten verbeterde. Een memorabel moment, waar Harry duidelijk met trots over vertelt.

Harry is in de loop der tijd uitgegroeid tot een gepassioneerde golfer, met heldere doelen en een aanstekelijke toewijding. En wat mij betreft is het een kwestie van tijd dat hij zijn weg ook op de grote baan heeft gevonden. Wij gaan hem daar zeker vaak zien, daar ben ik van overtuigd!

holes met...

Joke van der Ven

Ze groeide op in Noord-Ierland aan de rand van Belfast, in die jaren het epicentrum van een keiharde oorlog tussen de protestanten en de katholieken. Die laatsten wilden bij Ierland aangesloten worden, de protestanten bij het Verenigd Koninkrijk. Een *warzone* dus, waar mannen het voor het zeggen hadden en de IRA voor levensgevaarlijke situaties zorgde. Ze verloor familieleden, kon door die oorlogssituatie als nationaal kampioen turnen nauwelijks veilig reizen, laat staan internationaal en verbaast zich er nu over dat het toen 'allemaal gewoon was'. 'Je wist niet beter.' Ze trouwde met een Nederlandse arts, kreeg vier kinderen en kwam in het jaar 2000 in Nederland wonen. Twee jaar nadat de oorlog in haar thuisland dankzij het Goede Vrijdag akkoord in 1998 was beëindigd. Sinds mei is ze lid van onze club en werd meteen tweede bij de Ot & Sien-wedstrijden. Niet gek als je een topsportmentaliteit als kind hebt opgebouwd. Haar naam: Julie Gilbert.

Nederlander of Fries

We lopen Rood. Als ik richting de tee loop staat Julie al balletjes te chippen. Fanatiek dus, is mijn eerste gedachte. 'Die kan niet stilstaan.' Julie (WHS 17.3) slaat als eerste af met een stevige maar niet verre slag. Die verbetert ze hole na hole.

Hoe lang speel je al golf, Julie?

Julie: 'Nou een jaartje of vier nu, denk ik. Nog niet zo lang, hoor!'

En toch al een WHS van 17.3?

Julie: 'Ja, is dat bijzonder dan?'

Nou, dat doet niet iedereen je na, hoor!

Julie: 'Ok...'

Wat maakte dat je ging golfen?

Julie: 'Mijn huidige echtgenoot is een fanatiek golfer. Toen hij nog in Beetsterzwaag woonde en ik in Rotterdam, moest hij in het weekend toch altijd wel een dag golfen. En dat betekende dat ik hem maar heel kort zag, dat was natuurlijk niet zo leuk. Op een gegeven moment ben ik

met de clubs van zijn dochter aan het spelen gegaan, maar dat vond ik niks. En toen kwam mijn man met echt een schitterende golftas aan en dacht ik: 'Ja, maar nu moet ik er toch maar wat van gaan maken zeg!' En nu vind ik het een fantastisch spelletje.'

Je huidige man is ook Nederlander?

Julie: 'Nee, Fries!'

Ze zegt het met een intonatie en blik waardoor ik denk te begrijpen wat ze bedoelt. Het zijn natuurlijk ook twee nationaliteiten...

Je woont al 24 jaar in Nederland, Julie, toch spreek je maar matig Nederlands als ik het zo mag zeggen.

Julie: 'Haha, je bent niet de enige die dat zegt. Weet je, ik ben vanuit Dublin wel in 2000 naar Nederland gekomen, maar met mijn kinderen spreek ik uitsluitend Engels. Vanuit Nederland heb ik een jaar of twaalf gewerkt voor Quooker, van die kranen weet je wel, met kokend water, bubbeltjes water etc. voor de Engelse markt, dus mijn voertaal is altijd Engels gebleven.'

Terug naar Belfast, waar je in een oorlogssituatie opgroeide. Je vertelde dat je vanaf je vijfde ruim twintig jaar hebt geturnd, alle prijzen hebt

gewonnen die er maar te winnen waren, maar wat deed je daarnaast?

Julie: 'Op mijn vijftiende ben ik naar Manchester gegaan om daar economie te studeren. Na mijn studie heb ik me als franchiser ingekocht in Dublin in een drietal bedrijven: Nectar, Basement en Jigsaw. Dat heb ik ruim zeven jaar gedaan. Daarna trouwde ik, kreeg meteen kinderen en ben pas later weer aan de slag gegaan.'

Topsportmentaliteit

Heb je je topsportgenen ook doorgegeven aan je kinderen?

Julie: 'Grappig dat je dat vraagt. Ja, bij mijn dochter, Emily Schoustra, zag ik op haar vijfde al dat ze talent had. In 2009/2010 werd ze Nederlands kampioen turnen. Dat

was natuurlijk superleuk. Maar de toenmalige wethouder van Rotterdam (Peter Lamers -red.) heeft de subsidie voor de turnsport stilgezet. Die man voetbalde zelf en dat was natuurlijk veel belangrijker, want ja, wat was turnen nou eigenlijk. Mijn zoons zijn erg actief op sportgebied, maar hebben geen titels gewonnen of zo. De jongens wilden allemaal in Nederland medicijnen studeren, maar door de numerus fixus zijn ze er niet doorgekomen, jammer genoeg. Hoewel, ze studeren nu architectuur en engineering en vinden dat ook heel boeiend. Mijn dochter is er trouwens wel doorgekomen en is nu met haar PhD medicijnen bezig.'

En jij?

Julie: 'Ik ben op het moment een dag of vier per week actief in de praktijk van mijn man. Hij is onder andere voor twee dagen per week als hoogleraar esthetische plastische chirurgie verbonden aan het UMCG, en is vorig jaar een eigen praktijk gestart in Haren. Daar doe ik eigenlijk alles behalve de medische zaken, dus administratie, de hele mikmak en veel klantencontact ook. Dat vind ik heel bijzonder. Mensen zijn vaak zo blij met een kleine ingreep.'

Women not allowed

En golf?

Julie: 'In het weekend spelen we altijd samen. We zijn ook lid geworden in Glimmen, want dat is vanuit de praktijk in Haren maar tien minuutjes rijden en daar kunnen we na het spreekuur op woensdag- en donderdagavond nog mooi negen holetjes lopen. Het grappige is dat je door op verschillende banen lid te zijn ook de verschillen merkt. Beetsterzwaag en Glimmen zijn toch meer dorpsbanen. Iedereen kent elkaar en als je er als nieuwkomer bij komt..., ja, dat is niet makkelijk...

Door: Bert Eurnie

Je bedoelt dat er dan vooral óver nieuwkomers wordt gepraat in plaats van mét hen?

Julie: 'Eh... zoiets ja.'

Halverwege de baan pakt Julie steevast haar kijker om te zien wat de afstand is tot de vlag.

Jij gebruikt die kijker altijd Julie?

Julie: 'Ja natuurlijk! Jij niet dan?'

Eh, nee...

Op de vierde hole verzucht ze: 'Ik vind het hier op deze baan toch zó leuk! Ik zou eigenlijk wel competitie willen spelen! Weet je, ik had nooit gedacht dat ik ooit zou gaan golfen. In Noord-Ierland golfd en al mijn broers, maar vrouwen golfd er nauwelijks. Tot twintig jaar geleden was het voor vrouwen niet toegestaan om in het Clubhuis te komen. Ik heb zelfs nog een bord bewaard: Women not allowed. Wat vind je daarvan!'

En zo sluiten we negen holetjes af. Ik breng Julie in contact met de organisatoren van de competitie en we wisselen nog veel uit in het Clubhuis. Een clubhuis waar wij vrouwen dus van harte welkom zijn!

Ik was naar de baan gegaan om alle slagen nog eens tot in detail door te nemen en het gewenste resultaat tijdens een rondje toe te passen. Zoals wel vaker, was de uitslag teleurstellend en karaktervormend. Wat zoveel wil zeggen als ondermaats en een les in omgaan met afknappers.

Ik zat net op mijn favoriete plek aan de bar mijn frustraties te verwerken, toen een man op de kruk naast me ging zitten en mijn mijmeringen onderbrak.

‘How are you?’ begon hij, duidelijk om een praatje verlegen. Hij stelde zich voor als ‘Dean from Canada’ en al gauw raakten we in gesprek over golf en golfers. ‘Golfers zijn toch wel ‘n apart slag en je hebt er rare snuiters (‘weirdos’, zei hij) bij.’ Daar waren we het samen wel over eens.

‘Bij ons in St-Louis-du-Ha!-Ha! lopen er wel ‘n paar rond, maar de lachwekkendste onder de bijzondere types’, vertelde Dean: ‘is de Kerstman.’ (Er moest wel iets bijzonders komen, wilde hij de naam van zijn woonplaats overtroeven, dacht ik).

‘Elk jaar half december gaat onze Kerstman de baan rond. Rendieren voorop en hij met z’n golftasje in de arrensee erachteraan. Koddig gezicht kan ik wel zeggen. Hij is nogal dikbuikig, dus je begrijpt dat het slaan nogal wat problemen oplevert. Die baard en dat rode pak helpen ook niet echt mee en dan heb ik het nog niet over die muts gehad. En in het zog van dat hele spektakel de hele goegemeente. Niet in de laatste plaats omdat hij na elke hole de bel klingelt, ‘Ho-ho-ho!’ roept en cadeautjes uitdeelt. Unieke traditie, ik heb het nog nergens anders gezien. Ik zie er alweer naar uit.’ eindigde Dean met een

blik van ‘met veel beter kun jij ‘No-way!’ komen opdraven’.

‘Top story, geweldig verhaal’ zei ik onder de indruk, maar kon natuurlijk niet achterblijven. Ik heb ook wat moois. Nou ja mooi, aparts zeg maar. Het gaat over ‘n vent die elke ronde begint met een fles jenever in de ‘butse’ (jaszak, verklaarde ik). Ik hoorde het van iemand, ik weet niet of het waar is maar hij wilde er zijn hand voor in het vuur steken. En na elke gelukke slag nam hij een slokje op het succes. En na elke mislukte slag nam hij een slokje om de teleurstelling te verwerken. En zo deed hij dat achttien holes lang. De bezorgde leden gingen bij hem langs en zeiden dan ‘Meneer, u bent een alcoholist en daar moet u iets aan doen’. Maar hij wilde daar niet aan en zei ‘Ik drink alleen tijdens het golfen.’ ‘Dat is mooi’ zeiden de leden ‘maar hoe vaak golft u dan?’ ‘Zeven dagen in de week’ gaf de man als antwoord ‘zullen we daar dan maar eentje op nemen?!’

‘Niet gek’ zei Dean ‘maar ken je die van Bennie Koekoek? Bennie is ook ‘n behoorlijk rare snoeshaan. Bennie wil nooit spelen op linksom draaiende holes omdat hij dan nog geen deuk in ‘n pakje boter slaat, zegt hij. Wat bedoel je daar nou mee, vraag je mij nu. Nou dat zal ik je zeggen, neem jullie baan, op rood moet je na de meeste holes linksom naar de volgende hole lopen. Op wit naar rechts. Bennie denkt dat ze dat expres zo aangelegd hebben om hem een pleefiguur te laten slaan. Ben je dan ‘n koekoek formaat flinke kerktorenklok of ben je dat niet?!’

Voor mijn volgende bijdrage putte ik uit eigen ervaring. ‘Tijdje terug moest ik in Afrika zijn. Enfin, stokjes mee voor

050-543555
www.thecountrygolfshop.nl
info@thecountrygolfshop.nl

The Country Golf Shop
Het is tijd voor
Beter Golf

een van die prachtige banen daar. Komt er op de eerste tee iemand aanlopen die me vraagt of hij kan meelopen. Hij stelt zich voor als Mata. 'Ja, natuurlijk. Gezellig' zeg ik. 'Kan mijn vriendje dan ook mee?' vraagt 'ie. 'Hoe meer zielen, hoe meer vreugd' zeg ik in m'n onschuld. Het vriendje bleek een chimpansee te zijn. 'Ik noem mijn vriendje 'Glap' zegt Mata (hij spreekt uit 'sjim-pan-sjee').

Zijn voorstel om er een wedstrijdje van te maken tegen een klein bedragje leek me wel 'n aardig idee. Het is mij direct al duidelijk dat het chimpanseeetje, jong en zo speels als bij z'n leeftijd past, nog op de hoogte gebracht moet worden van de spelregels op de baan. Hij gaat achter alle ballen aan, waarbij geen onderscheid gemaakt wordt tussen onze ballen of de ballen van de spelers op de belerende holes. 'Dat doet 'ie anders nooit' was het bekende verweer van opvoeder Mata. Ik had 'm na een

paar holes al behoorlijk zitten. Hetgeen resulteerde in een hinderlijke vorm van winderigheid. Ik kreeg er met andere woorden, behoorlijk de dampen in. Helemaal toen ik zag dat Glap een bal van mij met zijn rechterpoot onder een bosje schopte. Toen Glap even later een bal van Mata uit de bunker op een prettige plaats op het gras plaatste was de wedstrijd voor mij over en uit. 'Dat doet mijn Glap niet' protesteerde Mata nog tegen beter in.

Niet alle eikels hangen aan de boom en chimpansees kun je veel leren, was de les die ik uit Afrika meenam. Dean en ik kwamen tot de conclusie dat de banen worden bevolkt door een bonte stoet rare snijbonen.

Niet veel later nam Dean afscheid met 'Ik moet nu weg want ik heb maar tot drie uur verlof' en liet mij met de nodige vraagtekens achter.

Golf is zelf voor de ziel in tijden van rouw

Joke van der Ven

Net voor het ter perse gaan van de vorige ZeijdeLinks ontvingen we een berichtje (zie kader) van Gien Bouwman. Het trof ons dusdanig dat we Gien om een korte toelichting vroegen.

Gien, net terug van een week golfen in El Rompido, vertelt.

'Luuk en ik kenden elkaar 47 jaar en waren 46 jaar getrouwd. Luuk wilde graag leren golfen en wij begonnen bij Pitch & Putt in Groningen. Hij had meteen de smaak te pakken en vond het prachtig. Ik niet.

In 2011 werden wij lid van de Golferij in Eelde. Luuk moest al vrij snel om gezondheidsproblemen afhaken. Mij stimuleerde hij om vooral door te gaan. Op de Golferij was een VrijMiBo: vrijdagmiddag begeleid golfen en daarna borrelen. Ja, daar was ik wel voor te porren. In 2015 ben ik toen hier Par 3-lid geworden, maar dat vond ik eigenlijk niks, dus daarna ben ik meteen volledig lid geworden. Hoe ziek Luuk ook was, hij had PTSS, hij heeft me altijd gestimuleerd om naar de baan te gaan. En ik realiseer me drommels goed dat dat voor iemand met zijn ziekte heel bijzonder was. Dus ja, toen Luuk nu bijna een half jaar geleden toch vrij plotseling overleed, was ik een dag na de crematie alweer hier op de baan. En wat er dan gebeurt is zó mooi! Die belangstelling tot zelfs maanden later...
En nu ben je net terug van El Rompido. Na een week met elke dag veel mensen om je heen. Hoe was dat voor je om weer thuis te komen?

Gien valt voor het eerst stil. 'Dat was heftig, ja. Luuk was altijd heel belangstellend en nu was er niks...

Voor mijn gevoel is deze reis misschien zelfs wel een keerpunt in mijn leven.'
Het geeft eens te meer aan dat golf niet alleen een sport is maar 'a way of life'. En dat dat dan zo uitpakt als bij Gien, is een bijzondere bijkomstigheid van ons 'spelletje' en stemt tot nadenken.

'Golf is zelf voor de ziel in tijden van rouw'

In een artikel op Golf.nl vertelde Roy dat hij het golfen na het overlijden van zijn moeder zo ervaren had. Voor mij heel herkenbaar.

Na het plotselinge overlijden van mijn man Luuk eind juni heb ik het golfen ook zo ervaren. Maar niet alleen het golfen, ook en vooral de reacties van velen op de DGCC.

Wat kreeg ik op de club veel medeleven, lieve woorden, knuffels, handen, veel appjes, kaarten, bloemen, bezoeken, uitnodigingen voor leuke (golf)uitjes.

Ik heb de golfclub geruime tijd als een warm bad mogen ervaren. Dankjewel allemaal. Dit alles heeft me door de eerste moeilijke maanden geholpen.

Ja ik kan het beamen: 'Golf is zelf voor de ziel in tijden van rouw'.

Gien Bouwman

Uit je dak?

Wilt u ook eens echt **culinair** uit uw dak gaan? Bij HANOS vindt u het grootste **assortiment** voor food professionals onder één dak. Food, non-food en heel veel vers.

Het belang van de klant staat voorop. Een **persoonlijke** benadering met een groot gevoel voor **service**, daar gaan wij voor.

Welkom in de wereld van HANOS!

HANOS
INTERNATIONALE HORECA GROOTHANDEL

Delicatessen • Dranken • Veel Vers • Wild • Non Food • Snacks • Food

HANOS Groningen - Bornholmstraat 56 - 9723 AZ Groningen - Tel. (050) 597 36 00

www.hanos.nl

VOS = DESIGN

STORE / INTERIEUR STUDIO / ARCHITECTUUR

VOS.DESIGN

Laan Corpus den Hoorn 100, Groningen, T 050 - 5244 244, www.vos.design

Van de greenkeepers

Joke van der Ven

Ook zónder zwaailicht niet afslaan...

André, hoofd greenkeepers, zit deze keer in de kantine van de loods tussen de vaste medewerkers Arjan en Ronnie. Evert komt een bestaande belofte inlossen en zit er met twee dozen taart. Leonard is voor een paar dagen over van Zuidwolde voor het ophalen van machines. Een vrijwilliger, die graag meehelpt, completeert het stel. Bram, de hond van Arjan, laat zich de taart goed smaken. Er hangt een bijzondere sfeer. Buiten plenst het. André blijkt privé forse problemen te hebben en weet zich in het gezelschap van zijn mannen gesteund. Waar nodig nemen ze taken en zaken van hem over. Het zet de toon, maar gaande het gesprek komen de mannen los.

Jullie hebben veel complimenten gehad over de baan dit jaar, vermoed ik?

André: 'Jazeker, best veel.' Arjan en Ronnie beamen het.

Hoe komt het dat jullie zoveel meer complimenten hebben gekregen?

André: 'Het was gewoon beter weer dit jaar. We hebben niet veel anders gedaan dan anders en dan ziet het er gewoon zo uit. De grootste klussen dit jaar waren het aanpassen van Wit 6, 7 en 8 en dat is volgens plan verlopen. De foregreens zijn op orde en hoe het volgend jaar wordt, weten we nog niet.'

Hoezo niet?

André: 'Het contract met Vos loopt af, dus we wachten op de contractverlenging.'

Ok, laten we ervan uitgaan dat dat doorgaat, wat zijn dan de plannen?

André: 'Op termijn zullen alle paden worden geasfalteerd. Nu is er een halfverharding aangebracht, maar dat rode spul neem je mee tot in het Clubhuis. Maar of dat komend jaar al gepland wordt, weet ik niet. Dat kun je beter navragen bij Paul of Jan Willem.'

Wat doen jullie nou in deze wintermaanden en met zulk eh...waardeloos weer als vandaag?

Arjan: 'We maken de loods schoon, doen aan onderhoud en allerlei andere kleine klusjes. We maken ook minder uren. Nu werken we van 7.30 uur tot 15.00 uur, 's zomers werken we 8,5 uur per dag. Met drie man, in plaats van zeven in de zomer.'

Hoe bevallen de robotmaaiers?

André: 'Als ze het doen, prima, maar soms zijn er haperingen, hoewel, steeds minder. Bijvoorbeeld van Geel 2 naar Geel 3, dat hekje leverde steeds problemen op, maar daar zijn we nu uit. Die grote robot voor de fairways spaart intussen echt wel één man uit. Misschien komt er volgend jaar nog wel één bij. En in de toekomst nog meer, denk ik. Er zijn nu al geautomatiseerde bunker- en roughmaaiers, maar dat lijkt voor ons nog net een brug te ver.'

En, niet onbelangrijk, hoe gedragen de spelers zich in de baan?

Ronnie: 'Nou daar hebben we natuurlijk dagelijks last van!' Hij zegt het met een knipoog en Evert vult aan. 'Het zou eigenlijk niet moeten uitmaken of we als greenkeepers de zwaailamp aan of uit hebben. Wij zijn net als golfers gewoon mensen en je slaat niet af als we binnen schootsafstand staan.' André: 'Ik gebruik de zwaailamp zo min mogelijk.'

Schitterende snelle greens trouwens met de Tulip-wedstrijden!

André glimt: 'Toen hadden we een stimp van 11/12 (Stimp is de rolsnelheid op de green, hoe hoger het getal hoe sneller de green, JV). Normaal hebben we hier 8/9. Da's nog sneller dan op de meeste banen hoor!'

Zo gaan de mannen de winter in. Rustig. Samen. Een mooi stel.

Foto: 's Arjan ten Brinke

Tulip Golf Challenge

Martin van der Schans en Koen Hazekamp

Neem een strak geprepareerde baan, lastige pinposities en een hoop fantastische golfers en je zit gebakken. Dat blijkt ook dit jaar weer tijdens de achtste editie van de Tulip Golf Challenge op de Drentsche Golf & Country Club. Gedurende drie dagen strijden jongens en meiden in een drietal leeftijdscategorieën (onder 14, onder 18 en onder 23) om de prijzen en om punten voor de World Amateur Golf Ranking (WAGR). En dat is niet voor de eerste keer dit jaar, omdat er dit seizoen twee Global Junior Golf-toernooien in Zeijerveen georganiseerd worden.

In dat eerste toernooi speelden zo'n veertig spelers mee, waar tijdens de Tulip Golf Challenge in totaal 55 spelers met negen verschillende nationaliteiten aan de start verschenen. Martin van der Schans van Pro Golf Events beaamt dat het toernooi ook wel eens meer deelnemers heeft getrokken: 'We bouwen aan junior golf en dat is best lastig in een 'moeilijke markt'. Jeugd-golf heeft het moeilijk, maar is wel de toekomst van de golfsport. Daarom werken we samen met een organisatie als Global Junior Golf, die volop inzetten op toernooien door heel Europa.' Martin ziet dat de steun van de NGF, diverse golfclubs, en van ouders en spelers de tour van een impuls voorzien en verwacht de deelnemersaantallen 'weer in een opgaande lijn [te] krijgen.'

Enfin, terug naar het toernooi. Na de oefenronde op zaterdag 19 oktober ging het veld van totaal 41 jongens en 12 meiden op zondag los. Hoewel het de eerste speeldag bij een zwoele nazomerdag bleef, werden de wind en een sporadische regenbui gedurende het toernooi een steeds grotere factor. Windvlagen maakten het aanspelen van de verraderlijk gestoken vlaggen bijzonder lastig.

Wat gedurende het toernooi niet veranderde, was hoe soeverein de topspelers in beide categorieën hun ronden speelden. Winnaars Björn Driessen (67-70-69) en Britt op den Winkel (73-72-74) gingen van start tot finish aan de

leiding. Het liep uit op een hoop machtsvertoon. De leiders liepen uit tot respectievelijk zeven en negen slagen voorsprong. Op zijn zegetocht maakte Björn, die eerder dit jaar al het Golf Lodge Open won, in alle rust een praatje met toeschouwers en vrijwilligers.

Ook de play-off om de eerste plek in de *Girls U18*-categorie bleek het kijken waard. Zowel Jasmijn Villhaber als oud-winnares Lynn van der Sluijs waren net op +12

binnengekomen, toen ze naar Rood 9 werden gestuurd om om het goud te vechten. Waar Lynn met haar afslag in de rechter greenside bunker terecht kwam, sloeg Jasmijn haar eerste afslag out-of-bounds op links. Getergd legde Jasmijn haar tweede afslag op een meter van de vlag links achterop, waardoor Lynn slechts één putt voor de winst had. Ze miste. Eenmaal terug op de tee wist Lynn nu wel de achterkant van de green te vinden. Jasmijn ging, daarentegen, haar allereerste afslag achterna, waarna de titel door Lynn werd binnengesleept.

Greens met een stimp in de dubbele cijfers, fanatieke vrijwilligers en bijzondere prestaties - onder de streep was de achtste Tulip Golf Challenge weer een memorabel evenement. Dat vindt ook Martin van der Schans, die dankbaar is voor de geweldige steun van de DG&CC, de Drentsche en van de vrijwilligers. Alle reden dus om ook volgend jaar weer een kijkje te komen nemen. Dat kunnen we zeggen, omdat na de slotronde bekend werd dat de Tulip Golf Challenge ook in 2025 weer op de Global Junior Golf-agenda te vinden zal zijn. Dan doet de tour het Zeijerveense van 17 tot en met 20 oktober aan. Op naar Editie 9!

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper
Levigneron.nl

Met het oog op de natuur

Met deze kop boven het artikel zal menig lezer mogelijk denken: 'Wat nu weer'. Alweer iemand die iets beschrijft over de gebeurtenissen voor, tijdens maar vooral na de wedstrijd van Ajax tegen Maccabi Tel Aviv. Het was een macabere dag, maar ook de dagen erna. Hadden we het vooraf kunnen inschatten? De betekenis van MACCABI is een HAMERSLAG uitdelen. Welnu dat klopt in menig opzicht. Eén daarvan: Ajax won de wedstrijd met 5-0. Veel, vooral daarna gehoord was toen: 'Wat een eikels'. Ik ga het in dit artikel niet hebben over de dagen erna met alle discussies op sociale media, in het kabinet met een vertrekkende staatssecretaris en ook Kamerleden. Ik ga het over echte eikels hebben.

Op een prachtige maandag in oktober liep onze flight van de laatste hole van de witte lus richting hole 19 en komend op het parkeerterrein waar vaak geparkeerde auto's staan van mensen die een wandeling met hun hond in het arboretum maken.

Ik zag daar toen een jonge dame die in haar auto wilde stappen, maar die nog moest wachten op haar Golden Retriever, die inmiddels helemaal zwart was en onder de modder zat vanwege het op zijn rug rollen vlak bij de auto.

Bij het passeren kon ik het niet laten om tegen de dame te zeggen: 'En nu U mevrouw'.

De dame was beslist niet op haar mondje gevallen en antwoordde: 'Ik ben niet gek zeg, met al die eikels hier'. Ik moest even nadenken en keek haar met enige verbazing aan in de veronderstelling dat zij niets moest hebben van senioren golfers. Zij begreep mijn verbazing en moest uiteraard lachen om haar antwoord.

Toen toch maar even een foto gemaakt van het enorme aantal eikels dat daar lag.

Enkelen onder onze echt oude lezers hebben wellicht in hun jeugd jaren eikels verzameld om deze te geven (of voor een klein zakcentje te verkopen) aan een boer met varkens. Op deze plek zou dat een makkie geweest zijn. Niet verwonderlijk dat er op onze baan ook veel Vlaamse gaaien te zien en vooral te horen zijn. In mijn oude vogelboekje 'Zien is kennen' wordt nog gesproken over Vlaamse gaai. Tegenwoordig mag je niet meer spreken van een Vlaamse gaai maar gewoon van gaai. De betekenis van gaai in de Belgische taal is 'domkop'. Nu snap ik waarom de Vlamingen liever het woord Vlaamse gaai veranderd wilden hebben.

De gaai is makkelijk te herkennen aan de beige kleur met blauwzwartere vleugels en ook felblauwe gedeeltes op de vleugel.

De gaai is zeker geen domkop. Hij mag dan wel krijsen en een hoop lawaai maken, daar staat tegenover dat deze vogel ook geluiden van andere vogels kan nadoen. Ook makkelijk wanneer deze vogel het geluid van een roofvogel kan nadoen, om zodoende te voorkomen dat hij zelf slachtoffer wordt van een roofvogel. Maar vooral tijdens het broedseizoen maakt hij nauwelijks geluid. Dit zal vooral zijn om te voorkomen dat andere broedende vogels de gaai niet horen naderen. De gaai lust namelijk niet alleen bessen en zaden, maar is ook verzot op eieren van andere broedende vogels en zelfs de jongen. Beslist geen domkop, maar een slimme vogel. De Latijnse naam van deze vogel is *Garrulus glandarius* wat zoiets betekent als 'voortdurend krassende eikelzoeker.'

In de herfst kun je vaak gaaien waarnemen die eikels maar ook beukenootjes op diverse plaatsen begraven om deze laten in de winter of in het vroege voorjaar weer hopen terug te vinden voor het geval er schaarste aan voedsel is en zodoende een appeltje voor de dorst hebben. De gaai wordt daarom ook wel de bosbouwer genoemd. Niet verwonderlijk dat in menig particuliere tuin, waar in de verre omgeving geen enkele eik te bekennen is toch zaailingen van een jonge eik kunnen aantreffen.

Rabobank Private Banking

Van bedrijfsoverdracht tot
vermogensbeheer, ons team
van experts staat voor u klaar!

Benieuwd naar wat wij voor u kunnen betekenen?
Neem contact met ons op via: 06-51939245

**0% ALCOHOL,
100% SPORT PLEZIER
VERKRIJGBAAR IN HET CLUBHUIS**

Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.